

การวิเคราะห์ข้อมูล และผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบผลการรักษาคิ้วด้วยไฟฟ้า ต่ออาการนาร์กินโซนิซึม ก่อนและหลังการรักษาคิ้วด้วยไฟฟ้า ขณะที่ยังให้ยาด้านโรคจิตในการรักษาผู้ป่วยโรคจิตเภท 9 ราย ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเพื่อทดสอบสมมติฐานโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบความแตกต่างของข้อมูล 2 ชุด ทั้งก่อนและหลังการศึกษา ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิจัยที่เป็นการตอบคำถามหลักไว้ในบทที่ 4 และรายละเอียดเสนอไว้ในภาคผนวก ก โดยใช้สัญลักษณ์ในการเสนอข้อมูลดังนี้

\bar{X}	"	ค่าเฉลี่ยของคะแนนของอาการนาร์กินโซนิซึม
SD	"	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
\overline{SD}	"	ค่าความคลาดเคลื่อนของค่าเฉลี่ยของคะแนนของอาการนาร์กินโซนิซึม
t	"	อัตราส่วนที เพื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างตัวแปร 2 ตัว
D	"	ค่าความแตกต่างของตัวแปร 2 ตัว (ก่อน ECT และหลัง ECT)
\overline{D}	"	ค่าเฉลี่ยของความแตกต่าง
%	"	อัตราส่วนร้อยละ
S	"	ข้อมูลทั้ง 2 ชุด มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
ns	"	ข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

คนที่	เพศ	อายุ (ปี)	อาชีพ ก่อนป่วย	ระยะเวลา ที่ป่วย (ปี)	จำนวนครั้งที่ อยู่โรงพยาบาล	ขนาดยาที่ได้รับ ต่อวัน (mg/d) (Haloperidal)
1	หญิง	32	รับจ้าง	7	1	25
2	ชาย	34	รับจ้าง	8	1	30
3	หญิง	32	รับจ้าง	10	2	30
4	ชาย	33	รับจ้าง	16	6	25
5	ชาย	24	รับจ้าง	6	1	20
6	หญิง	23	นักศึกษา	3	2	25
7	ชาย	30	รับจ้าง	11	2	25
8	หญิง	35	แม่บ้าน	6	1	20
9	ชาย	39	ค้าขาย	9	1	20
		เฉลี่ย 31.3				

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นกลุ่มตัวอย่างผู้ป่วยโรคจิตเภท เป็นเพศหญิง 4 คน ชาย 5 คน อายุเฉลี่ย 31.3 ปี ช่วงอายุของกลุ่มตัวอย่าง 23-39 ปี ระยะเวลาที่ป่วย อยู่ในช่วง 3-16 ปี ขนาดยา Haloperidal ที่ได้รับ 20-30 มิลลิกรัม/วัน อาชีพส่วนใหญ่ รับจ้าง และส่วนใหญ่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลครั้งแรก

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบอาการพาร์กินสันที่เพิ่มขึ้น ก่อนและหลังการรักษาดั้วไฟฟ้าขณะที่ยังให้
 ธาต้านโรคจิต ของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้ป่วยโรคจิตเภท 9 คน โดยมีเพศหญิง
 4 คน ชาย 5 คน อายุเฉลี่ย 31.3 ปี อาชีพส่วนใหญ่รับจ้าง และส่วนใหญ่เข้า
 รับการรักษาในโรงพยาบาลครั้งแรก

ตัวแปร	จำนวนผู้ป่วย	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	SD	\bar{SD}	t value	df	1-tail Prob.
ก่อน ECT	9	11.59	3.31	1.10			
หลัง ECT	9	5.20	2.13	0.17			
ค่าความแตกต่างเฉลี่ย (\bar{D})		6.39	2.62	0.87	7.29	8	1.860

. . . $p < 0.05$

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยของอาการพาร์กินสันที่เพิ่มจากธาต้านโรคจิต ก่อนและหลังการรักษาดั้วไฟฟ้ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ($p < 0.05$)